

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/13/2016
Identifikačné číslo spisu:	1015200927
Dátum vydania rozhodnutia:	25.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Adamcová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1015200927.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: F. R., bytom K., zastúpenej JUDr. Slávom Uhrinom, advokátom so sídlom Niťová 3, 821 08 Bratislava, proti odporcovi: Daňový úrad Bratislava, so sídlom Ševčenkova 32, 850 00 Bratislava, v konaní proti nečinnosti odporcu, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/131/2015-30 z 15. januára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky o d m i e t a.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 6S/131/2015-30 z 15. januára 2016 zamietol návrh navrhovateľky podľa § 250t ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ktorým sa domáhala uloženia povinnosti odporcovi konať a rozhodnúť v konaní o jej odvolaní podanom proti rozhodnutiu č. 9103404/5/4336448/2014 z 23. septembra 2014, ktorým jej bola uložená pokuta vo výške 1.800,- Eur za správny delikt uvedený v § 38 ods. 1 písm. g) zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve.

Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil tým, že v konaní nečinnosť odporcu nebola zistená. Z obsahu administratívneho spisu bolo zrejmé, že odporca postupoval podľa príslušných zákonných ustanovení. Ďalej krajský súd skonštatoval, že v predmetnom konaní, podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. nemohol skúmať oprávnenosť námietok navrhovateľky, ktorými odporcovi vyčítala nedostatočne zistený skutkový stav a nezákonnosť vydaného oznámenia, pretože skúmanie nezákonnosti postupu odporcu v takomto rozsahu mohlo byť len predmetom súdneho prieskumu v konaní podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., pričom navrhovateľka sa takéhoto postupu súdu nedomáhala, keďže nebol predmetom návrhu v zmysle jeho petitu.

II.

Proti uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie a žiadala Najvyšší súd Slovenskej republiky o jeho zrušenie. Odvolanie odôvodnila tým, že podľa § 41 ods. 2 O.s.p. krajský súd podanú žalobu mal posúdiť podľa jej obsahu, hoci bola označená ako žaloba podľa § 250t O.s.p. a správne malo ísť o žalobu podľa § 247 O.s.p., keďže sa v nej namieta vecná nesprávnosť a nedôvodnosť oznámenia žalovaného č. 9103404/5/5379678/2014 z 10. decembra 2014. Prvostupňový súd podľa názoru navrhovateľky vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Tiež uviedla, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Navrhovateľka považovala odvolanie za podané včas z dôvodu, že krajský súd mal správne posúdiť podanie podľa jeho obsahu ako žalobu v zmysle § 247 O.s.p., z dôvodu ktorého poučenie v závere napadnutého uznesenia o tom, že odvolanie nie je prípustné, je podľa jej názoru zjavne nesprávne a v takom prípade možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia rozhodnutia.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné a preto ho bolo potrebné v zmysle ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odmietnuť.

Z obsahu napadnutého uznesenia Krajského súdu v Bratislave odvolací súd zistil, že krajský súd zamietol návrh navrhovateľky na ochranu pred nečinnosťou odporcu podľa § 250t ods. 4 O.s.p.

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Z ustanovenia § 250t ods. 7 O.s.p. vyplýva, že v konaní podľa štvrtej hlavy piatej časti proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Skutočnosť, že súd prvého stupňa uznesením zamietol návrh navrhovateľky podľa § 250t ods. 4 O.s.p. má za následok, že odvolanie proti takémuto rozhodnutiu súdu podľa § 250t ods. 7 O.s.p. nie je prípustné. Krajský súd v písomnom vyhotovení rozsudku uviedol správne poučenie o neprípustnosti odvolania voči predmetnému uzneseniu.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo 14. septembra 2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti musel Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky proti napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Bratislave odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250t ods. 7 O.s.p. ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní namietala, že krajský súd mal posudzovať jej návrh ako žalobu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, odvolací súd uvádza nasledovné.

Z podkladov súdneho spisu je zrejmé a jednoznačné, že navrhovateľka sa návrhom označeným ako „Žaloba proti nečinnosti podľa § 250t O.s.p. vo veci č. 9103404/5/4336448/2014“ domáhala postupu

súdu podľa ustanovení štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej „Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy“. Uvedenému zodpovedal aj petit jej návrhu, keď žiadala, aby Krajský súd v Bratislave uložil odporcovi povinnosť konať a rozhodnúť v konaní o odvolaní navrhovateľky podanom proti rozhodnutiu č. 9103404/5/4336448/2014 z 23. septembra 2014, ktorým jej bola uložená pokuta vo výške 1.800,- Eur za správny delikt uvedený v § 38 ods. 1 písm. g) zákona č. 431/2002 Z.z. o účtovníctve. S poukazom na uvedené, argumentácia navrhovateľky, že súd mal návrh posudzovať podľa obsahu, neobstojí.

Záverom senát najvyššieho súdu považuje za potrebné uviesť, že aj v prípade, že by podanie navrhovateľky spĺňalo náležitosti žaloby na preskúmanie postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p., z podkladov administratívneho spisu je zrejmé, že oznámenie odporcu č. 9103404/5/5379678/2014 z 10. decembra 2014 bolo navrhovateľke doručené dňa 2. januára 2015, pričom návrh na súd podala až dňa 8. júna 2015, teda po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby v zmysle § 250b ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľke ich náhradu pre neúspech v konaní nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.